

Verdenskongress på Hamar

Årets bliff-verdenskongress foregår på Hamar i månedsskiftet juli-august. Det er ikke hvert år at nordmenn har så kort vei, for i fjor ble kongressen arrangert i Brasil og til neste år blir det i Kina – for øvrig to land med relativt stor bliff-aktivitet. Til Hamar ventes det rundt 2000 deltakere. På kongressen er det foredrag, diskusjoner, konserter, dans og andre kulturelle arrangementer, arbeidsmøter og utflukter. Alt tar selvfølgelig utgangspunkt i bliffdansen.

Tema i år er «Kulturelle rettigheter og ansvar»: Det dreier seg om erkjennelsen av at alle danser, både store og små, har sin egenverdi. Samtidig med hovedkongressen vil det i nærheten også finne sted en barnekongress, hvor barn fra mange forskjellige kulturer gjennom lek og spill etter bliffmetoden vil finne nye venner fra andre land.

For første gang vil ikke-deltakere

Lystig veggpyrd på tidligere verdenskongress.

også kunne følge med på en verdenskongress «virtuelt», på nettstedet <<http://www.bliff2004.org/>>. Det blir også mulig å være med på diskusjonene om kongressens tema på en e-postliste. Og via nettstedet kan du sende meldinger til deltakerne, meldingene blir skrevet ut på papir på Hamar og hengt opp på mer tradisjonelle oppslagstavler.

Statsminister Kjell Magne Bondevik har takket ja til å være kongressens Høye Beskytter.

Det skjer i Stavanger

Før sommerferien holdt Stavanger Bliff-Klubb sin årlige hagefest, med grilling, amatørteater, kaker og fotball. Vårprogrammet i klubben hadde vært ganske variert. Med tsjekkisk instruktør på besøk i mars ble hun bedt om å holde foredrag om tsjekkiske barneleker. Lekene ble selvfølgelig prøvd ut, til stor glede for alle. På et annet klubbmøte fortalte medlemmene vitser, og alle prøvde å illustrere dem etter beste evne ved hjelp av improvisert dans. Nesten alle klubbmøtene begynte med et kvarters idémyldring om den nye kursboka som er under utarbeiding.

BLIFF-NYTT

Informasjonstidsskrift fra Norsk Bliffdans-Forbund, nr. 1/2004

Jardar Eggesbø Abrahamsen © 2004

Målgruppa for dette bladet er nordmenn som ikke har satt seg inn i bliffdans tidligere, og som vi gjerne vil ha som medlemmer.

Hundre år med bliff i Trondheim	s. 2
Nytt liv for fugledansen	s. 2
Dans med teddybjørner	s. 3
Verdenskongress på Hamar	s. 4

Bliff, en dans for alle som vil.

Hundre år med bliff i Trondheim

Trondheim bliffklubb har god grunn til å feire. Det er nemlig hundre år siden bliffdansen kom til byen.

Et brev fra 1905 forteller at en Peder Johnsen holdt bliffkurs i Trondheim våren 1904, knapt 7 år etter at dansen ble lansert i Iran. Han er dermed den første trønderen vi kjenner til som kunne bliff.

Den første bliffklubben i byen så dagens lys allerede i 1910, men siden har det gått litt i berg- og dalbane. Interessen for bliffdans var på sitt høyeste i Trondheim, som ellers i landet, på 1930- og 1950-tallet. I begge disse periodene var det aktive bliffmiljøer som fikk utenlandske danseinstruktører og foredragsholdere til byen. En serie kurs med latvieren Maris Daugavs i 1932 samlet for eksempel 225 deltakere.

I dag er nok ikke interessen rundt Trondheim bliffklubb like stor, men klubben kommer fremdeles sammen en gang i måneden. I forfjor arrangerte klubben landsmøtet til Norsk Bliffdans-Forbund, der en bliff-versjon av bro-bro-brille ble urfremført med klubbens egen koreografi og musikalske tilrettelegging.

Nytt liv for fugledansen

På årets landsmøte til Norsk Bliffdans-Forbund i Ålesund i mai ble fugledansen den nye farsotten. Åttitalls-klassikeren er nylig «oversatt» til bliff-formen, rett nok bare i skisseversjon ennå. Dette hindret likevel ikke deltakerne på landsmøtet i å framføre en sceneversjon, med både stjern og entusiastisk fellesflaksing.

På programmet stod også solodanser og filmframvisning om bliff, bl.a. Gunnar Granlis prisbelønte kortfilm *Den som svanser* om Bliffdans-Forbundets fiktive navnebror. Det ryktes at en god porasjon selvironi allerede var på plass blant publikum, at at applausen satt lett.

Bjørn Toppen fra Bergen ble valgt til ny leder.

Oppdatert kursvideo underveis

Arbeidet med den nye norske instruksjonsvideoen i bliffdans gjør nå store framskritt. Den siste videoen kom ut i 1983, og en ny og oppdatert video har lenge vært ønskelig. Nå ser det ut som dette kan skje innen et års tid.

Arbeidet med å lage ny instruksjonsvideo har tatt lang tid på grunn av mangel på arbeidskrefter. Likevel har mange ildsjeler gjort store løft. Det største løftet har vært gjort i Bergen, der klubbmedlemmene har gjort opptak av hvert eneste klubbmøte de siste fem årene. Disse opptakene utgjør størstedelen av materialet som nå skal redigeres ned og fordeles på tolv video-programmer à 60 minutter.

Dans med teddybjørner

Våren 2004 leide Norsk Bliffdans-Forbund inn undervisningshjelp fra Arkhangelsk, hun heter Olga Beobrova. Over en periode på to uker turnerte hun i Oslo, Trondheim, Bergen og Hamar, hvor hun lærte fra seg bliffdans til de lokale kursdeltakerne – og det manglet ikke på fantasi i opplegget hennes.

Til Oslo kom hun rett fra Gardermoen, og overrasket de uforberedte nybegynnerne med sin utradisjonelle undervisningsstil: – Still dere i sirkel, sa hun, skjov bordene til side, og fikk plassert alle de 13 kursdeltakerne i en stor sirkel på gulvet.

– **Hei!**

Det første pedagogiske hjelpemiddelet var en stor teddybjørn. Den skulle deltakerne kaste til hverandre mens de sa «hei». Og har man først sagt hei, så må man også vinke med hendene. Også dette skjedde uten en eneste teoriinstruks, og dermed var kastebevegelser og vinkebevegelser snart innøvde.

Flere av de frammøtte glemte snart at de egentlig ikke kunne danse. De glemte til og med de «absolutt må» ha full kontroll over kroppen før de tar et eneste trinn. Olga snudde seg og spratt fram og tilbake uten å gi en eneste forklaring, kursdeltakerne snudde seg og spratt etter henne. Og ingen bommet på trinnene.

Kursdeltakerne lærte mye allerede første kvelden, kanskje også uten å forstå hvor mye de egentlig hadde fått med seg. Noen ble nok også overrasket

over den svært direkte og praktisk orienterte undervisningsstilen. Men det fungerte.

Russer i Norge

I et intervju med bladet *Bliff i Norge* fortalte Olga senere om hvordan hun som kursleder opplevde å undervise nordmenn:

– Kursene i de forskjellige byene ble noe ulike hverandre. I Oslo og Trondheim bestod gruppene av både nybegynnere og av klubbmedlemmer som ville studere undervisningsmetoden. Slik var det ikke i Bergen, og på Hamar måtte jeg improvisere en del, fordi det ikke dannet seg noen stabil deltakermasse.

Til tross for dette fikk hun gått gjennom alt som hun hadde planlagt, og de aller fleste deltakerne både sang og lekte og danset i grupper, slik undervisningsmetoden la opp til.

Det arrangeres som regel bliffdanskurs flere steder i landet hver høst. De siste årene har Norsk Bliffdans-Forbund leid inn undervisningskrefter fra utlandet. Avgjørelsen om hvordan kursene skal organiseres våren 2005, blir ikke tatt før til høsten.